Universiteit
Leiden
The Netherlands

Woord en wetsteen: beschouwingen over schrijven op het snijvlak van kunst en wetenschap

Rasker, M.N.A.

Citation
Rasker, M. N. A. (2022, October 18). *Woord en wetsteen: beschouwingen over schrijven op het snijvlak van kunst en wetenschap.* Retrieved from https://hdl.handle.net/1887/3484291

Version:	Publisher's Version
License:	Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden
Downloaded from:	https://hdl.handle.net/1887/3484291

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

samenvatting

De positie van het schrijven binnen het domein van artistiek onderzoek en de academia is niet eenduidig. In de wetenschappen is het staande praktijk het schrijven in te zetten ten behoeve van de overdracht van kennis: het is een communicatiemiddel. In de praktijk van (niet-talig) artistiek onderzoek wordt de uitkomst ervan doorgaans eveneens gecontextualiseerd en beargumenteerd. Dit leidt tot de paradox dat, wil het schrijven als kunstvorm in en voor artistiek en academisch onderzoek relevant zijn, het zich in het eigen medium discursief tot zichzelf moet verhouden om die relevantie te bewerkstelligen. Deze paradox is in dit proefschrift en dit onderzoek omarmd.
Woord en Wetsteen. Beschouwingen over schrijven op het snijvlak van kunst en wetenschap is de uitkomst van onderzoek naar de epistemologische mogelijkheden en karakteristieken van het schrijven. De vraag is of, en hoe schrijven als communicatievehikel en als kunstvorm ook kan dienen als kennisgenerator. Om dit te onderzoeken is in de roman / het onderzoek de praktijk van het schrijven toegepast en beschouwd als een experimenteel systeem, naar analogie van het wetenschappelijk experiment. Hiertoe is een "tekstuele proefopstelling" opgetuigd, waarin het wordingsproces van de vertelling en van de annotaties in een dialogische situatie nieuwe inzichten genereren en structuur aanbrengen: het materiaal is zowel object van onderzoek als methode. Concepten en methoden zijn geen vooraf vastgestelde entiteiten, maar krijgen gestalte in en door het proces van schrijven en beschouwen: het zijn "meebewegende ordeningsprincipes" die gaandeweg hun betekenis of functionaliteit prijsgeven. De praktijk van het schrijven als kunstvorm binnen het domein van artistiek onderzoek heeft een eigenstandige positie te verwerven. In de context van het academisch onderzoek kan het schrijven, naast formele vorm van overdracht, tot alternatieve vormen van denken uitnodigen (speculatief, associatief, reflexief, en dergelijke). Schrijven is ook geëxternaliseerde verbeelding en een geëxternaliseerd denkproces.